

NUMMER 9

SØG

Søg

NYESTE KOMMENTARER

- 🔗
[Jørgen Høgh til 9 tegneserier om ænder \(og en enkelt gås\), du skal læse Mortens Aften](#)

- 🔗
[thomas t til Stor, større, Ørn](#)

- 🔗
[Christian Aarestrup til 9 tegneserier om ænder \(og en enkelt gås\), du skal læse Mortens Aften](#)

- 🔗
[Karoline Stjernfelt til Stor, større, Ørn](#)

- 🔗
[Morten Søndergård til Uden mad og drikke duer helten ikke](#)

- 🔗
[Lars kramhøft til Uden mad og drikke duer helten ikke](#)

- 🔗
[Jørgen Høgh til Vidunderligt mærkeligt og mærkeligt vidunderligt](#)

- 🔗
[Anders til Det udkommer i november](#)

- 🔗
[Thomas Jørgensen til Gamle mænd i nye kutter](#)

- 🔗
[Henning Andersen til Uden mad og drikke duer helten ikke](#)

Pinagtig grundighed

12. november 2023 af [Kristian Bang Larsen](#)

🔗 0

FREMTIDENS ARABER 6: EN BARNDOM I MELLEMØSTEN (1994-2011)

999999

Af: Riad Sattouf

Oversat fra fransk af: François-Eric Grodin

Forlag: [Cobolt](#)

Form: 184 s. i farver, 17 x 24 cm

Vejl. pris: 299 kr.

Udgivelsesår: 2023

Udgivelsesland: Danmark

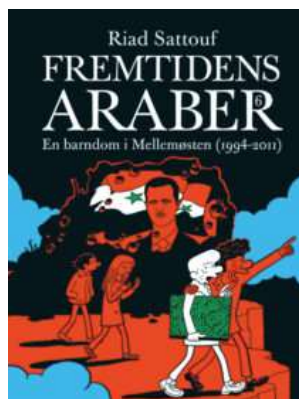
Alt er fortalt og ingen er skånet, allermindst fortælleren selv. Riad Sattouf når i mål med sit monumentale erindringsværk om sig selv og sin far, *Fremtidens Araber*.

Fransk-syriske Riad Sattoufs selvbiografiske fortælling om en barndom i Mellemøsten, *Fremtidens araber*, står allerede her, ved udgivelsen af sjette og sidste bind, som et hovedværk i europæisk tegneseriehistorie.

Den lægger sig i sporet fra andre selvbiografiske tegneserier om traumatiske og voldsomme familiehistorier, som f.eks. David B's *Det store onde*, Marjane Satrapis *Persepolis* og Alison Bechdels

Bedemandens datter. Men adskiller sig samtidig markant ved Sattoufs tragikomiske tone. Han er som udgangspunkt humorist og satiriker, og tegner og fortæller som sådan. Al dårskab forstørres, og selv grusomme hændelser fortælles med vittige pointer. Her er store næser ad libitum, og trods historiens alvor er *Fremtidens araber* altid let at læse sig igennem.

I værket går det politiske og det privat-personlige hånd i hånd. Det er en både morsom, rørende og tragisk familiehistorie, men det er også en nådesløs kritik af Mellemøsten. Og ikke kun af de autoritære regimer, men også af selve kulturen. Korruptionen og nepotismen, der er overalt; de kulsorte skoler, som Riad går i, hvor tørre tæsk og religiøst idioti er dagligdag; racismen, vendt mod de kristne, men især mod jøderne; og kvindeundertrykkelsen, som Riads kusine betaler den højeste pris for, da hendes far slår hende ihjel for at forsvare familiens ære.

første bind vender tilbage til sit hjemland i 1970'erne med drømme om at være med til at skabe et stærkt og oplyst panarabisk samfund, men som over årene langsomt ædes op af kulturen, før han ender som religiøs mørkemand og patriark, der bortfører familiens yngste søn fra Frankrig til Syrien. I Sattoufs portræt er han Mellemøstens blanding af mindreværd og storhedsvanvid internaliseret.

Multi-kulti eller reaktionær

Sattoufs kritik af kulturen i det muslimske Mellemøsten er svær at argumentere imod, for han var der selv, i både Syrien, Libyen og Saudi-Arabien, og han redegør detaljeret og nærmest sirligt for det hele over de mere end 1000 sider, der udgør det samlede værk.

Men man kan jo godt gøre det alligevel. På et tidspunkt her i sidste bind er Riad som ung mand i Paris ude at spise med Céline, som han er ulykkeligt forelsket i. Hun er en sød pige med ring i næsen og alle de rigtige venstreorienterede holdninger. Han fortæller hende sin historie. Opvæksten, bortførelsen af hans bror, mordet på hans kusine.

Hun kalder ham fordomsfuld. Hun siger, at han er for påvirket af sin mor, at han har overtaget det franske koloniale og racistiske blik på Mellemøsten. Dér (hvor hun aldrig har været) er mennesket i centrum, og kvinderne familiernes sande overhoveder, forstås.

Det er fordringen, Riad Sattouf sætter op for alle os bløde, multi-kulti venstrefløjstyr: Hvordan kan vi fortsætte med at være tolerante antiracister, hvis den muslimske, mellemøstlige kultur er bundradden? Her giver han ingen svar. Den implicite kritik af venstrefløjen er klar nok, men den humanistiske og empatiske tone, der bærer fortællingen, peger ikke mod Le Pen og kohorterne på den yderste højrefløj som bærere af nogen form for løsning.

Ironiens afstand

Ellers tager det politiske bagsædet i store dele af dette sjette og sidste bind af serien, der følger den unge Riad i perioden 1994 til 2011, hvor borgerkrigen i Syrien bryder ud. Tiden går altså hurtigt her: hvor de tidligere bind typisk har koncentreret sig over perioder på få år, tager bind seks store skridt. Ved albummets begyndelse er Riad en slatten, forvirret teenager og ved dets slutning en succesfuld tegneserieskaber og filminstruktør i starten af 30'erne.

Således forandrer fortællingen sig. Væk er de nærmest antropologiske beskrivelser af barndomsliv i Syrien, og i stedet får vi en på mange måder klassisk coming of age-fortælling, hvor den unge mand må frigøre sig fra sine forældre, har det svært med pigerne, og kæmper for at komme frem i verden. Det gør måske historien mindre original, men den bliver til gengæld lettere at leve sig ind og mere rørende end i de foregående bind, fordi Riads trængsler er så genkendelige.

IND OG PÅ TABELBOEN

Følg side
Del

Nummer 9 - magasin for tegneserier
i torsdags

MORTENS-ÆNDER (OG EN ENKELT GÅS)

Det er Mortens Aften - og hvilken oplagt an(d)ledning til tegneserielæsning! Tegneserier er jo, som bekendt, tæt befolket af ænder, med og uden bukser på. Er du mest til Anders, Arne eller Howard, eller savner du inspirationer til de mindre kendte ænder? Vi guider dig hele fjerkræfolden rundt.

Læs med her - og fortæl os, hvilke andre ande-tegneserier, der fortjener (gen)læsning henover weekenden:
<https://nummer9.dk/.../9-tegneserier-om-aender-og-en-enkelt-.../>

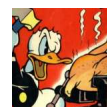
SENESTE INDLÆG

Pinagtig grundighed

12. november 2023

0

9 tegneserier om ænder (og en enkelt gås), du skal læse Mortens Aften

10. november 2023

2

Bah, humbug!

8. november 2023

0

Radio Rackham: Dan Clowes' Monica

7. november 2023

0

Ånden der vandrer

6. november 2023

0

Som fortæller er Riad Sattoufs svagthed den kyniske, karikerede distance, han har til alle sine figurer, ham selv inklusive. Det er en dybt personlig historie, men den er fortalt med ironiens afstand, og tegnet i en simpel cartoony streg.

Hans superkraft er til gengæld hans skarpt registrerende og ganske illusionsløse blik. Som mange gode tegneserietegnere har han en særlig evne til at kondensere mening i få billeder og korte sætninger. Alt er fortalt knivskarpt og uden nåde, og han bliver med en særlig, næsten selvhadsk stædighed i det akavede og ubehagelige. Hans kejtede kurmageri til Céline, inklusive en råbende kærlighedserklæring på et fyldt diskotek, mens to fyre bager på hende, fortælles med pinagtig grundighed. Men at han senere alligevel bliver kæreste med hende, klares med et enkelt billede.

Et overjeg fra helvede

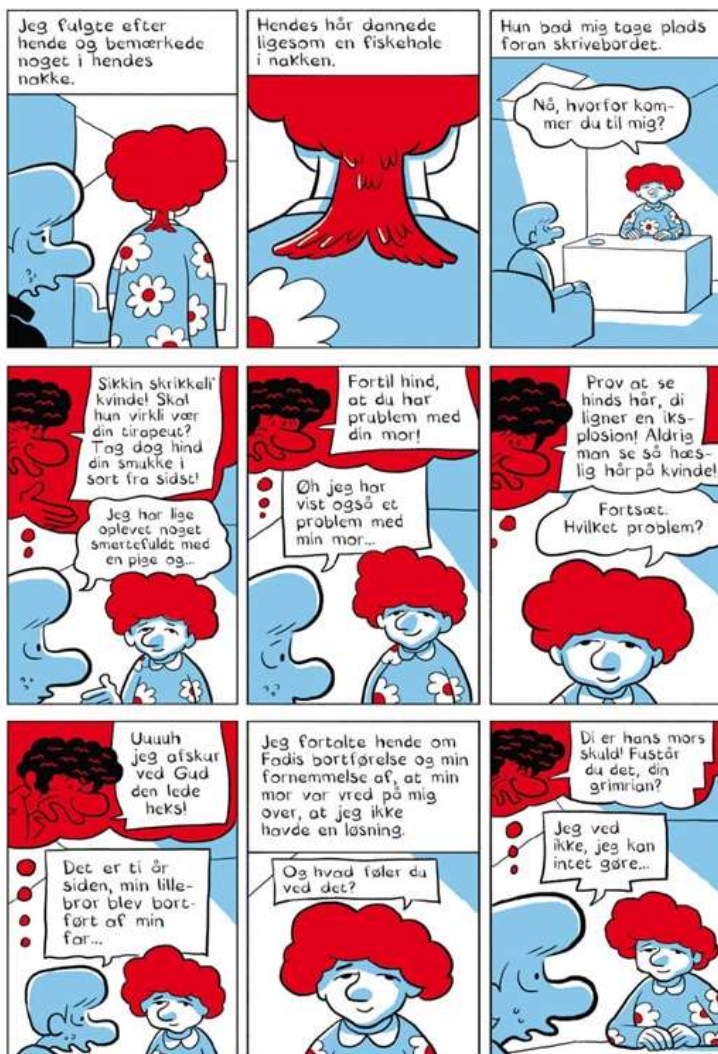
Alt er svært for den unge Sattouf. Pigerne tror, at han er bøsse, og livet som sultende kunststuderende er uselt og ensomt. Sværest er dog forholdet til forældrene. For han mor fylder sorgen og vreden over farens bortførelse af Riads yngste bror snart hele hendes liv, og hun kaster sig ud i stadig mere desperate forsøg på at få sit barn hjem. At være sammen med hende føles kvælende.

Faren er i Syrien, men selv på fire tusinde kilometers afstand dominerer han Riads liv. Hele tiden dukker han op i Riads tanker som et overjeg fra helvede, der med tyk indvandrer-accent kommenterer, vurderer og håner alt, hvad sønnen gør.

”Se lige ham, sum vil være fufatter. Hihi! Du trur, arabere fur lov til at lave tegnesirier i den racistland”, lyder det eksempelvis.

Traumerne over alt det, der er sket i de foregående bind, kan ikke længere holdes nede, og Riad lider af angst og tungsind. Til sidst begynder han til psykolog, en blød og mild kvinde med stort rødt hår, der sværger til Jungs teorier om drømmetydning og det ubevidste. Det virker!

Fortællingen slutter, da borgerkrigen i Syrien bryder ud i 2011, og Riads andet hjemland står i flammer. Flygtningestrømme driver mod Europa, en genforening finder sted og

Den samlede fortælling er erindringsroman, politisk kritik, satire og syndefaldsfortælling i et. Det er en monumental bedrift, og en central og højaktuel fortælling om mødet og konflikten mellem den muslimske og den kulturkristne verden, der tegnes ubesværet i mål her i sidste bind.

9

VI ELSKER TEGNESERIER

– og vi snakker om dem på Facebook. Kom og vær med!

📖 Fremtidens araber, Riad Sattouf, selvbiografi, europæiske tegneserier

DEL PÅ [f](#) [t](#) [p](#) [G+](#) [in](#) [t](#) [✉](#)

Kristian Bang Larsen

Kristian har skrevet for Nummer 9 siden 2011, var i 2017-2019 chefredaktør og sidder i dag i redaktionen. Han er selvstændig journalist, redaktør og kommunikatør, samt ekstern lektor i organisationskommunikation ved CBS. Han har desuden en særlig interesse i Japan, og kan følges på bloggen Konnichihva?:

🔗 <https://hverdagslivitokyo.travel.blog>

FORRIGE ARTIKEL

9 tegneserier om ænder (og en enkelt gås), du skal læse Mortens Aften

MÅSKE KAN DU OGSÅ LIDE

Gamle mænd i nye kutter

31. oktober 2023 af [@Jvind Fritjof Arnfred](#)

🗨️ 1

Pingprisen 2023: Se vinderne

27. maj 2023 af [Kristian Bang Larsen](#)

🗨️ 0

SKRIV ET SVAR